

на живота, кога-то сгодный вѣтеръ чрѣзмѣрно гы надува.

3. Душя-та на равнодушныя стои на по высокъ стъпень, отъ колко-то неговы-ты радости и скърби; зачто-то чрѣзъ мѣдрость-тѣ си той знае да гы подчинява тѣй, что-то никога да ся не подчини отъ тѣхъ.

4. Ако въ нѣкоякъ случкѣ на веселбѣ не можеш да ся съпротивишь на буря-тѣ на радость-тѣ си, то поне гледай да можеш да ся овардишь толкосъ, что-то въ тѣхъ радость да не прѣдприемеш нѣчто безумно.

5. Или ако не можеш да отбѣгнешь това, что-то душя-та ти да ся не обладае отъ гнѣвъ, отъ негодование и отъ силенъ болѣжъ, то поне гледай за да можеш да ся овардишь толкосъ, что-то въ първо-то распаленіе на страсть-тѣ да не говоришь или правишь нѣчто.

6. Търпи болѣжя, нѣ не му ся подчинявай! Стани подобенъ на высокъ-тѣ морскѣ стѣнѣ, около основѣ-тѣ на коя-то, совсичко че свирѣпы-ты морскы волны яростно ся разлютвать, и грѣды-ты ѣ ся покрывать отъ тъмны облацы; обаче глава-та ѣ, коя-то е въздигнѣта надъ облацы-ты, остава тиха и блещука съ усмихнѣтѣ сълнечнѣ свѣтлость.

7. Не мысли че е мѣчно да придобые человекъ высокъ-тѣ добродѣтель на равнодушіе-то, свѣтлѣ-тѣ и божественнѣ-тѣ душевнѣ тишинѣ! Голѣма е, наистинѣ, сила-та на вѣншны-ты обстоятелства, голѣма е и наклонность-та на чувствително-то естество, обаче душя-та на мѣдря е най голѣма отъ всичко.

8. Бодърствувай съ вниманіе надъ себе си и